τετραδια ΕΘΝΙΚΟΥ ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΥ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ — ΤΕΥΧΟΣ 2ο — ΜΑΪΟΣ 1981 — Τιμή δρχ. 20



ΟΙ ΕΘΝΙΚΟΣΟΣΙΑΛΙΣΤΕΣ ΠΡΩΤΟΠΟΡΟΙ
ΣΤΟΥΣ ΕΘΝΙΚΟΥΣ ΑΓΩΝΕΣ

Τρίτη 19 Μαΐου.

Τήν ὥρα πού οἱ ἐπίσημοι τοῦ Κράτους φοροῦσαν τά καλά τους γιά νά συμμετάσχουν στή γιορτή τοῦ Κεμάλ τοῦ σφάχτη τοῦ Μικρασιάτικου Ἑλληνισμοῦ, ἐμεῖς οἱ Ἐθνικοσοσιαλιστές, ἐκφράζοντας τόν παλμό τῆς λαϊκῆς ἀντίδρασης, σηκώσαμε τά λάβαρα κραυγή διαμαρτυρίας. Μαχητικό προσκλητήριο δονοῦσε ἐκεῖνες τίς στιγμές τή καρδιά μας λές κι ὁ μέγας Σικελιανός ἀναστημένος πρόσταζε:

Ἠχῆστε, οἱ σάλπιγγες... Καμπάνες βροντερές
δονῆστε σύγκορμη τή χώρα, πέρα ὥς πέρα...
Βογγῆστε, τύμπανα πολέμου... Οἱ φοβερές
σημαῖες, ξεδιπλωθεῖτε στόν ἀέρα!

Ἔτσι μαζί μέ ἑκατοντάδες λαό, εἰδικά νέους, κινήσαμε ἀπ' ὅλες τίς μεριές τῆς Θεσσαλονίκης νά κυκλώσουμε τό Προξενεῖο τήν ὀργή μας νά πετάξουμε κατάμουτρα στούς γιορταστές.

Καί τά Ἑλληνικά νιάτα, ποὔχουν μέσ' τή καρδιά τους ἀμόλευτη τή πίστη στά φυλετικά ἰδανικά ἔγραψαν συγκινητικές σελίδες ἡρωϊσμοῦ στίς ἀλλεπάλληλες προσπάθειές τους νά ξεπεράσουν τούς ἀστυνομικούς κλοιούς καί νά φτάσουν ὅσο πιό κοντά γινόταν στό τόπο τοῦ Τούρκικου γιορτασμοῦ. Κι ὅταν πλησίασαν κοντά ὥστε ν' ἀκούγονται καθαρά ἀπ' τούς νεοβάρβαρους, ἀπό ἑκατοντάδες στόματα βγῆκε κραυγή φοβερή:

— Τούς νεκρούς μας δέν ξεχνᾶμε τούς ἐχθρούς μας πολεμᾶμε!

— Στήν Κύπρο στή Πόλη καί στήν Ἁγιά Σοφιά!

Ἦταν τό ξεκίνημα, τό μαχητικό ξεκίνημα τοῦ ἀγώνα. Τοῦ ἀγώνα πού τώρα ἄρχισε καί τίποτα δέν μπορεῖ πιά νά τόν σταματήσει. Οὔτε κι ὁ Θάνατος. Πάντα ἀπό δῶ καί πέρα ἐμεῖς οἱ Ἐθνικοσοσιαλιστές πυκνώνοντας συνεχῶς τίς τάξεις μας μέ τό καλύτερο καί ἁγνότερο ἀνθρώπινο δυναμικό τοῦ Ἔθνους θά γράφουμε Ἐμεῖς τήν ἱστορία, πρωτοπόροι στούς Ἐθνικούς ἀγῶνες μέ τό αἰώνιο τραγούδι στό χεῖλη μας πάντοτε:

Ὀρθό τό λάβαρο, ἡ νίκη μᾶς προσμένει,
ψηλά τό μέτωπο καί ἡ καρδιά σκληρή,
στό κόσμο αὐτό θά δείξουμε πώς μένει
τό Θάρρος ἄφατο καί φρούριο ἡ Τιμή.

Περιοδική ἔκδοση: Τετράδια ΕΘΝΙΚΟΥ ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΥ
Συντάσσεται ἀπό Ἐπιτροπή
Ὑπεύθυνος σύμφωνα μέ τό νόμο: Γιῶργος Μουσταΐρας,
Φιλικῆς Ἑταιρείας 25 Θεσσαλονίκη
ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ:
Γιά 12 τεύχη δρχ. 300.
Γιά 6 τεύχη δρχ. 150
Τυπογραφεῖο Ἀστέριου Συνάπαλου — Θεσσαλονίκη

ΦΥΛ

Πότε αἰ
πικότητα κα
Πότε αἰ
ἐξωτερικό ἐξ
Πῶς ν
πρωμένη ἠθ
Ἀπό τ
Ζοῦμε
ἀποκορύφωμ
Ὁ ἄνθρ
λοῦ ἐγκαταλ
δημιούργησε
ἀποκόπτοντα
ἀναπτύχθηκα
Μέ τόν
κρίκους μέ τ
καταφύγιο,
ἀπρόσωπο κ
Μ' αὐτ
χρονου ἀνθρ
δηγεῖται στ
Τό ἀνθ
τό διαρκές
τήν μοναδικ
πηγάζει ἀπ
Η
Ὁ ἀνθ
γωνικότητος
Ἀργότε
βάση εἶχαν
Δημιου
ριστικά μέσ
κά. Ἤδη σ
ποι δέν ἔχ
φυλή καί δ

ΦΥΛΗ

Πότε αἰσθανόμαστε ἐλεύθεροι; Ὅταν οἱ πράξεις μας ἐκφράζουν τήν προσωπικότητα καί τήν ψυχή μας.

Πότε αἰσθανόμαστε καταπιεσμένοι; Ὅταν οἱ πράξεις μας ὑπακούουν σ᾽ ἕνα ἐξωτερικό ἐξαναγκασμό.

Πῶς ν᾽ αὐξήσουμε τήν αἴσθηση τῆς ἐλευθερίας μας; Βρίσκοντας τήν πεπρωμένη ἠθική τῆς ψυχῆς μας.

Ἀπό τί ἐξαρτᾶται αὐτή; Ἀπό τή ΦΥΛΗ.

Ζοῦμε σ᾽ ἕναν αἰῶνα, ὅπου ὁ ἀνθρώπινος παραλογισμός ἔχει φτάσει στό ἀποκορύφωμά του.

Ὁ ἄνθρωπος χαμένος μέσα στόν ὑλιστικό εὐδαιμονισμό του, ἔχει πρό πολλοῦ ἐγκαταλείψει τούς φυσικούς νόμους, ἔχει ἀμφισβητήσει τίς φυσικές ἀξίες, δημιούργησε τεχνητούς παραδείσους, στούς ὁποίους θεοποίησε τό ἄτομό του, ἀποκόπτοντας ἔτσι τούς δεσμούς του ἀπό τό κοινωνικό σύνολο μέσα στό ὁποῖο ἀναπτύχθηκε.

Μέ τόν ἐξατομισμό του ὁ ἄνθρωπος, ἔχοντας ἀποκόψει τούς συνδετικούς κρίκους μέ τούς ὑπόλοιπους συνανθρώπους του, βρίσκεται ἀπομονωμένος, χωρίς καταφύγιο, χωρίς κανένα στήριγμα στίς δύσκολες στιγμές, μόνος σ᾽ ἕνα κόσμο ἀπρόσωπο καί σκληρό.

Μ᾽ αὐτόν τόν τρόπο ἄρχισε νά ἐπέρχεται ἡ ἐσωτερική ἐρείπωση τοῦ σύγχρονου ἀνθρώπου, ὁ ὁποῖος ἔχοντας πλέον παραβεῖ τούς νόμους τῆς φύσεως, ὁδηγεῖται στήν καταστροφή καί ἐξαφάνιση τοῦ εἴδους του.

Τό ἀνθρώπινο γένος, συσκοτισμένο ἀπό τόν τελευταῖο πόλεμο καί δεχόμενο τό διαρκές σφυροκόπημα τῶν λημμάτων τῆς παρακμῆς, δέν μπορεῖ νά δεῖ τήν μοναδική σανίδα σωτηρίας του· τήν φυλετική θεωρία. Θεωρία ἡ ὁποία δέν πηγάζει ἀπό τόν ἄνθρωπο, ἀλλά εἶναι ἀπόρροια τῶν νόμων τῆς φύσεως.

Η ΔΙΑΦΟΡΟΠΟΙΗΣΗ ΤΩΝ ΦΥΛΩΝ — ΑΡΙΑ ΦΥΛΗ

Ὁ ἄνθρωπος ἀπό τά πρῶτα βήματά του, αἰσθάνθηκε τήν ἀνάγκη τῆς κοινωνικότητος, γιά νά ἔχουμε ἔτσι σάν πρώτη μικρή κοινωνία, τήν οἰκογένεια.

Ἀργότερα δημιουργήθηκαν μεγαλύτερες κοινωνικές ὁμάδες, οἱ ὁποῖες σάν βάση εἶχαν τά ὁμοειδῆ χαρακτηριστικά τῶν ἀτόμων πού τίς ἀποτελοῦσαν.

Δημιουργήθηκαν ἔτσι οἱ πρῶτες φυλετικές ὁμάδες. Τά κοινά χαρακτηριστικά μέσα σ᾽ αὐτές τίς ὁμάδες, εἶναι τόσο ψυχοπνευματικά ὅσο καί βιολογικά. Ἤδη σήμερα ἡ βιολογία καί ἡ ἀνθρωπολογία, ὑποστηρίζουν ὅτι οἱ ἄνθρωποι δέν ἔχουν κοινή καταγωγή. Ἔτσι διαφορετικούς προγόνους ἔχει ἡ λευκή φυλή καί διαφορετικούς ἡ μαύρη.

Πάντως εἴτε ἔχουν, εἴτε δέν ἔχουν κοινή καταγωγή οἱ ἄνθρωποι, ἡ διαφοροποίηση πού ὑπάρχει μεταξύ τῶν φυλετικῶν χαρακτήρων — τόσο τῶν ψυχοπνευματικῶν, ὅσο καί τῶν βιολογικῶν — ἔχει ἄμεσο ἀντίκτυπο στήν πολιτιστική ἀνάπτυξη τῶν φυλῶν.

Μέ βάση τήν πολιτιστική τους ἱκανότητα θά μπορούσαμε νά κατατάξουμε τίς ἀνθρώπινες φυλές σέ 3 κατηγορίες:

α) Σ' αὐτές πού δημιουργοῦν πολιτισμό.

β) Σ' αὐτές πού μποροῦν ν' ἀφομοιώσουν πολιτιστικά στοιχεῖα, χωρίς ὅμως νά μποροῦν νά ἔχουν δική τους πολιτιστική ἀνάπτυξη.

γ) Στίς φυλές πού εἶναι ἀνίκανες γιά τήν δημιουργία ἤ ἀφομοίωση πολιτισμοῦ.

α) Φυλές πού δημιουργοῦν πολιτισμό.

Ἀναμφισβήτητα ἡ φυλή πού μέχρι τώρα πρόσφερε οὐσιαστικά πολιτιστική ἀνάπτυξη στήν ἀνθρωπότητα εἶναι ἡ Λευκή Ἰνδοευρωπαϊκή Φυλή.

Τά φυλετικά χαρακτηριστικά τῶν Ἀρίων ὑπερέχουν σαφῶς τῶν χαρακτηριστικῶν τῶν ὑπολοίπων φυλῶν. Γι' αὐτό κι' ὁ Ἄριος ὑπῆρξε ὁ πρωτοπόρος τοῦ πολιτισμοῦ, χωρίς δέ αὐτόν δέν δύναται νά νοηθεῖ πολιτιστική ἀνάπτυξη.

Γράφει συγκεκριμένα ὁ Ἀδόλφος Χίτλερ, στό βιβλίο του «Ο ΑΓΩΝ ΜΟΥ», γιά τόν Ἄριο: «Ὁ Ἄριος εἶναι ὁ Προμηθέας τῆς ἀνθρωπότητος· τό θεῖο ἄστρο τοῦ πνεύματος φώτιζε πάντοτε τό ξεκάθαρο μέτωπό του· πάντα αὐτός ἄναβε καί διατηροῦσε τή φωτιά, πού κάτω ἀπ' τή μορφή τῆς γνώσης, φώτιζε τή νύκτα κι ἀποκάλυπτε τά μυστήρια, πού ἐπίμονα ἤθελαν νά κρατήσουν τή σιωπή τους, δείχνοντας ἔτσι στόν ἄνθρωπο, τόν δρόμο πού ἔπρεπε νά χαράξει γιά νά καταστεῖ κυρίαρχος πάνω στ' ἄλλα ζωντανά πλάσματα τούτης τῆς γῆς. Ἄν ἐξάλειφαν ἀπό τό πρόσωπο τῆς γῆς τόν Ἄριο, ἕνα βαθύ σκοτάδι θά ξαπλωνόταν πάνω της γιά μερικούς αἰῶνες, ὁ πολιτισμός πού αὐτός δημιούργησε θ' ἀνταγακλοῦσε ἀκόμα, ἀλλά τελικά ὁ κόσμος θά μεταβάλονταν σέ μιάν ἀπέραντη ἔρημο».

Οἱ ἀρχικοί ἐκπρόσωποι — στόν Εὐρωπαϊκό χῶρο τουλάχιστον — ἦταν οἱ Ἕλληνες. Ὁ Ἐθνικοσοσιαλιστής φιλόσοφος Ἄλφρεντ Ρόζεμπεργκ, στό βιβλίο του «Ὁ Μῦθος τοῦ 20ου Αἰῶνος», θεωρεῖ τούς Ἕλληνες σάν ἀρχικούς ἐκπροσώπους τῆς βόρειας Φυλετικῆς καθαρότητος. Λέγει ὁ Ρόζεμπεργκ γιά τούς Θεούς τῶν Ἑλλήνων: «Οἱ Θεοί τῶν Ἑλλήνων ἦταν ἥρωες τοῦ φωτός καί τ' οὐρανοῦ, ἐνῶ οἱ Θεοί τῶν Μικρασιατικῶν, μή ἀρίων λαῶν, ἐνσάρκωναν ὅλα χθόνια χαρακτηριστικά».

Τήν Ἀθηνᾶ τήν θεωρεῖ σάν «τή συμβολική εἰκόνα τοῦ ξεπηδημένου ἀπό τήν κεφαλή τοῦ Διός Ζωοφθόρου Κεραυνοῦ, τή σοφή συνετή Παρθένο, προστάτισσα τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ καί πιστή προασπίστρια τοῦ ἀγώνα του».

«Αὐτά τά πανευσεβέστατα Ἑλληνικά Πλάσματα τῆς ψυχῆς φανερώνουν

τήν ὀρθοφύτρωτη, ἐσωτερική, κ α θ α ρ ή ἀκόμη, ζωή τοῦ Βορείου ἀνθρώπου· εἶναι μέ τήν ὑψηλότερη ἔννοια, θρησκευτικές ὁμολογίες κι' ἔκφραση τῆς ἐμπιστοσύνης στό οἰκεῖο γένος».

Γιά τόν Ρόζεμπεργκ, ἡ παρακμή ἄρχισε ὅταν ἡ φιληδονία καί ὁ ἀποχαλινωμένος μαιναδισμός, σήμαινε τήν «εἰσβολή τῆς ξένης φυλῆς τῶν Ἐτρούσκων καί τήν ἀρχή τῆς παρακμῆς τῆς Ἑλληνοσύνης».

Μετά τήν ἐξάπλωση τῆς Ἀρίας Φυλῆς στήν Εὐρώπη, ἔχουμε 5 βασικούς τύπους Ἀρίων ὅπως τούς καθορίζει ὁ Ἀνδρέας Δενδρινός, στό βιβλίο του «Ἑλληνική πρόκλησις» (σελ. 133). «Στήν πραγματικότητα, ἡ Ἀρία Φυλή, περιλαμβάνει 5 βασικούς τύπους, ἐκ τῶν ὁποίων 2 εἶναι ξανθοί καί 3 μελαχροινοί, καθώς καί τίς ἀνάλογες ἀποχρώσεις ἀπό τό ὑπέρυθρο ὡς τελείως μαῦρο. Βασικό στοιχεῖο της εἶναι ἡ ὁμοιογένεια τοῦ αἵματος τό ὁποῖον εἶναι τύπου Α κυρίως, μέ στοιχεῖα τοῦ τύπου Β, σέ ποσοστό ἀπό 5—20ο) ο.

Εἶναι οἱ ἑξῆς: Βορεία: δολιχοκέφαλη, ξανθή, μέ 10 ο) ο περίπου αἷμα Β.

Ἀλπική: βραχυκέφαλη, μελαχροινή, μέ 6ο) ο περίπου αἷμα Β.

Βαλτικοανατολική: Βραχυκέφαλη, ξανθή, μικρή μύτη καί προτεταμένα μῆλα, μέ αἷμα Β, 20ο) ο περίπου.

Νοτιοδυτική: δολιχοκέφαλη, μελαχροινή, μέ 5 ο) ο περίπου αἷμα Β.

Διναρική: βραχυκέφαλη, μελαχροινή μέ 15ο) ο περίπου αἷμα Β. (Στήν Διναρική φαίνεται ν' ἀνήκουν καί οἱ Ἕλληνες).

Τά βασικά ψυχικά χαρακτηριστικά τους εἶναι:

Βορεία: ἐπιχειρηματικό πνεῦμα μέ τήν γενική ἔννοια.

Ἀλπική: ἐργατική καί ὀλιγαρκής.

Βαλτικοανατολική: σκληρότης καί ἐμμονή.

Νοτιοδυτική: καλλιτεχνία καί δέσιμο μέ τήν γῆ.

Διναρική: Ἀνεξαρτησία, αὐθορμητισμός καί καλλιτεχνία.

Οἱ τύποι αὐτοί ἀποτελοῦν τόν πυρῆνα τῆς Λευκῆς Φυλῆς, καί τά βασικά χαρακτηριστικά τους τήν γεννεσιουργό αἰτία τῆς πολιτιστικῆς τους ἱκανότητος».

Ἡ Ἀρία Φυλή εἶναι ὁ κυριώτερος ἐκπρόσωπος τῆς ἀνθρωπότητας. Εἶναι ἡ Φυλή πού ἔδωσε τόν πολιτισμό στόν κόσμο. Εἶναι λάθος ὅμως νά θεωρεῖται σάν Ἄριος μόνο ὁ ξανθός τύπος. Τέτοια θεωρητικά λάθη εἶχαν γίνει παλιότερα, ὅταν ἀκόμη οἱ γνώσεις περί τῶν φυλῶν ἦταν περιορισμένες. Στή σύγχρονη ἐποχή τέτοιου εἴδους σύγχυση ἐξυπηρετεῖ μόνο τούς ἐχθρούς τοῦ φυλετισμοῦ.

Φορέας πολιτισμοῦ ὑπῆρξε καί ἡ κίτρινη φυλή. Ἔδωσε ὅμως πολιτιστικά στοιχεῖα διάφορα ἀπό αὐτά τῆς λευκῆς φυλῆς.

Ἡ κίτρινη φυλή ἀσχολήθηκε κυρίως μέ τήν πνευματική ἀνάπτυξη, ἔδωσε οὐσιαστική ὤθηση στήν φιλοσοφία καί εἰσῆλθε στίς σφαῖρες τῆς μεταφυσικῆς. Ὁ κόσμος τους στηρίχθηκε σέ διαφορετικές βάσεις καί ἡ φιλοσοφική τους θεώρηση γιά τόν κόσμο ὑπῆρξε ἐντελῶς διαφορετική ἀπ' αὐτή τῆς λευκῆς φυλῆς. Γι' αὐτό καί ἡ σύγκριση τῶν πολιτιστικῶν στοιχείων πού ἔδωσε ἡ κάθε μία εἶ-

γαι δύσκολο νά γίνει ἀντικειμενικά. Στή σημερινή μορφή ὅμως πού ἔχουν οἱ κοινωνίες, ὁ πολιτισμός τῆς Λευκῆς Φυλῆς φαίνεται ἀνώτερος.

β) Φυλές πού ἀφομοιώνουν πολιτιστικά στοιχεῖα.

Σ' αὐτή τήν κατηγορία ἀνήκει ἡ πλειοψηφία τῶν ἐκπροσώπων τῆς μαύρης Φυλῆς.

Εἶναι πλέον γεγονός ἀναμφισβήτητο ἡ κατωτερότητα τῆς μαύρης φυλῆς, σ' ὅ,τι ἀφορᾶ τόν πνευματικό της κόσμο ἤ τήν ψυχική της ἰσορροπία.

Σ' ἐπιστημονικά τέστ πού ἔχουν γίνει, ὁ δείκτης εὐφυίας τῶν μαύρων εἶναι σαφῶς κατώτερος ἀπ' αὐτόν πού ἔχουν οἱ ἐκπρόσωποι τῆς Λευκῆς Φυλῆς ἤ τῆς Κίτρινης.

Παρ' ὅλα αὐτά σήμερα, ἄτομα μέ σκοτεινά συμφέροντα προσπαθοῦν μέ κάθε τρόπο νά κρύψουν αὐτή τήν ἀλήθεια, μέ ἀνυπόστατα ἐπιχειρήματα, θέτοντας ὑπό διωγμόν ὅποιον τολμήσει νά πεῖ τήν ἀλήθεια ἔστω καί βάσει ἐπιστημονικῶν δεδομένων, χρησιμοποιώντας ἕναν ἀμφισβητούμενο ἀνθρωπισμό.

Ἐπιχειρήματα σάν τό ὅτι ἡ μαύρη φυλή δέν ἀναπτύχθηκε διότι δέν τήν ἄφησε ἡ Λευκή φυλή — ἔχοντας σκοπό νά τήν ἐκμεταλλεύεται — εἶναι τελείως γελοῖα, ἀφοῦ μέχρι πρίν διακόσια χρόνια οἱ ἐκπρόσωποι τῆς μαύρης φυλῆς πηδοῦσαν ἀπό δένδρο σέ δένδρο μαζί μέ τούς προγόνους των, ἐνῶ οἱ Ἄριοι ἀπό χιλιάδες χρόνια εἶχαν φτιάξει τούς Παρθενῶνες τους.

Ἔτσι ἀντί νά ὑπάρχει εὐγνωμοσύνη στούς Λευκούς πού ἔδωσαν τόν πολιτισμό τους καί ἀνέβασαν τό ἐπίπεδο τῶν ἀγρίων αὐτῶν φυλῶν, αὐτή τή στιγμή βρίσκονται σέ θέση κατηγορουμένου, γεμάτου συμπλέγματα ἐνοχῆς, γιατί μετέδωσαν τόν πολιτισμό τους.

Αὐτή ὅμως ἦταν ἡ ἀποστολή τοῦ Ἀρίου, ἀπό τήν πρώτη στιγμή πού ἀπέκτησε συναίσθηση τῆς φυλετικῆς του συνείδησης.

Κανείς δέν μπόρεσε νά φτάσει τόν Ἄριο. Ὁ ἐναρμονισμένος ψυχικός του κόσμος, σέ συνδυασμό μέ τίς τεράστιες πνευματικές του ἱκανότητες, τόν ἔχουν τοποθετήσει στήν κορυφή τοῦ ἀνθρωπίνου γένους.

γ) Φυλές ἀνεπίδεκτες πολιτισμοῦ.

Ἀποτελοῦνται οὐσιαστικά εἴτε ἀπό ἐκπροσώπους τῆς μαύρης φυλῆς εἴτε ἀπό τούς ἐκπροσώπους τῆς ἐρυθρᾶς φυλῆς.

Ἡ φύση ἔχει καταδικάσει αὐτές τίς φυλές σέ θάνατο βάσει τῶν νόμων τῆς φυσικῆς ἐπιλογῆς καί ἐλάχιστοι ἐκπρόσωποι αὐτῶν τῶν φυλῶν παραμένουν.

ΚΩΣΤΑΣ ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ

ΔΙΟΡΘΩΣΗ: Στό 1ο τεῦχος, σελ. 10, §18 ἀντί «...ριζική ἀντίσταση...» νά διαβαστῆ «... ριζική ἐσωτερική ἀντίφαση...».

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ ΤΟΥ ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ ΤΡΙΚΟΥΠΗ

Σ' αὐτό τό τεῦχος σᾶς παρουσιάζουμε μία ἐπιλογή ἀποσπασμάτων, πού ἀφοροῦν τούς Ἑβραίους, ἀπό τήν Ἱστορία τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως τοῦ Σπυρίδωνος Τρικούπη. Σκεφτεῖτε ὅτι ὅλα αὐτά τά γεγονότα ἔγιναν τό πρῶτο χρόνο τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως. Πιστεύουμε ὅτι θά βγοῦν τά κατάλληλα συμπεράσματα.

Η ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

1. —ΔΟΛΟΦΟΝΙΑ ΤΟΥ ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ Ε΄ (Βιβλ. Α΄ σελ. 86 Κεφ. ΣΤ΄).

... Ἦλθαν τότε πρός τόν ἀγχονιστήν Ἑβραῖοι καί λαβόντες τήν ἄδειάν του, κατά τινας δέ καί φιλοδωρήσαντες αὐτόν, ἔδεσαν τούς πόδας τοῦ λειψάνου, τό ἔσυραν ἀπό τῶν πατριαρχείων μέχρι τοῦ αἰγιαλοῦ τοῦ Φαναρίου χλευάζοντες καί βλασφημοῦντες καί τό ἔρριψαν εἰς τήν θάλασσαν ἐγχειρίσαντες τό σχοινίον τῷ ἀγχονιστῇ, ἀναμένοντι ἐν πλοιαρίῳ...

2. —ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ ΣΤΗ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ (Βιβλ. Α΄ σελ. 189, Κεφ. ΙΒ)

... Εἶχαν δέ οἱ Τοῦρκοι συμπράκτορας θερμούς ἐν ταῖς ἀθεμιτουργίαις τούς κατοικοῦντας τήν πόλιν πολυαρίθμους Ἑβραίους ὁπλοφορήσαντας καί αὐτούς κατά τῶν Χριστιανῶν... Ἐντεῦθεν ἐμψυχωθέντες οἱ ἐν Θεσσαλονίκῃ Τοῦρκοι, παραλαβόντες καί τούς Ἑβραίους, ἐπροχώρησαν μέχρι Βασιλικῶν, 4 ὥρας μακράν τῆς Θεσσαλονίκης, ὅπου ηὗραν 200 Ἕλληνας ὁπλοφόρους ὑπό τόν Χάψαν. .. Οἱ δέ Τοῦρκοι καί οἱ Ἑβραῖοι, ἐμβάντες εἰς τήν Κώμην, τήν ἔκαυσαν φονεύσαντες καί ἀνδραποδίσαντες τούς κατοίκους...

3. —ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΣΤΗΝ ΣΤΕΡΕΑ ΕΛΛΑΔΑ (Βιβλ. Α΄ Κεφ. ΙΖ σελ. 261)

...Τό Βραχῶρι, Ἑβραιοχῶρι, ἤ Βλωχοχῶρι, κείμενον ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ τοῦ Βλωχοῦ ἐν μέσῳ πεδιάδος, ἦτο ἡ πρωτεύουσα τοῦ Καρλελίου... Καί διέταξεν (ὁ Ἀλβανός ἀντιπρόσωπος τοῦ Σουλτάνου) αὐτούς (τούς Τούρκους μπέηδες) καί τούς πλουσίους Ἑβραίους νά τῷ φέρωσι τά πολύτιμά των πράγματα καί τά χρήματα, εἰπών ὅτι ἀρεστότερον τοῖς ἦτο νά τά ἐπάρῃ αὐτός ὁ φίλος των σήμερον ἤ νά τά ἐπάρωσιν οἱ ἐχθροί των αὔριον. Οἱ μπέηδες καί οἱ Ἑβραῖοι, ἀκούσαντες τούς λόγους τούτους ἀπηλπίσθησαν... ὑπείκοντες δέ εἰς τήν ἀνάγκην ἔδωκαν μέν πολλά τῶν πολυτίμων πραγμάτων τῷ Νούρκᾳ ἀλλ' εἰδοποίησαν κρυφίως τούς γνωρίμους των ὁπλαρχηγούς Ἕλληνας διά τινος Ἑβραίου... (καί

οἱ Ἕλληνες εἶπαν) ὅστις Ἀλβανός, μικρός ἤ μεγάλος, ἐφωρᾶτο ἐπί τῆς ἐξόδου ἀπάγων ὁποιουδήποτε εἴδους πράγματα τῶν ἐντοπίων Τούρκων ἤ Ἑβραίων θά ἐφονεύετο ὡς παραβάτης τοῦ συμβιβασμοῦ... Οἱ δέ ἐν Βραχωρίῳ Τοῦρκοι καί Ἑβραῖοι παρεδόθησαν τήν 9ην ἐπί ἀσφαλείᾳ ζωῆς καί τιμῆς· καί οἱ μέν μπέηδες δέν ἐκακόπαθαν, ὡς ὑπό τήν προστασίαν τῶν δυνατῶν ὁπλαρχηγῶν καί οὐδείς τῶν ἄλλων Τούρκων ἐφονεύθη. Οἱ δέ Ἑβραῖοι ὑπέφερον τά πάνδεινα, καί οἱ πλεῖστοι ἐφονεύθησαν ἀνηλεῶς ἐπί προφάσει, ὅτι οἱ ὁμόπιστοί των ἔσυραν εἰς τάς ὁδούς τῆς Κωνσταντινουπόλεως τό σῶμα τοῦ Πατριάρχου καί κατεμήνυαν τούς κρυπτομένους χριστιανούς...

4. — ΣΤΗΝ ΑΛΩΣΗ ΤΗΣ ΤΡΙΠΟΛΙΤΣΑΣ (Βιβλ. Β΄ Κεφ. ΚΔ΄ σελ 63)

... (Ἡ πόλις) περιεῖχε ψυχάς 30.000 συναριθμουμένων καί ὀλίγων χριστιανῶν καί ὀλιγωτέρων Ἑβραίων... Ἐφαίνοντο δέ οἱ Ἕλληνες ὡς θέλοντες νά ἐκδικηθῶσιν ἐν μιᾷ ἡμέρα ἀδικήματα τεσσάρων αἰώνων. Οἱ δέ ἐν Τριπολιτσᾷ Ἑβραῖοι ἐπί λόγῳ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει καί ἀλλοῦ κακῆς πρός τούς χριστιανούς διαγωγῆς τῶν ὁμοθρήσκων των, ὅλοι κατεσφάγησαν, οἱ μέν διά σιδήρου, οἱ δέ διά πυρός, ἐκτός τῶν περί τόν Χανέ γνωστόν διά τήν ἀγαθότητά του... 200 ἦσαν οἱ ἐν μέσῳ τῆς ἀλληλομαχίας πεσόντες Ἕλληνες, δεκακισχίλιοι δέ πάσης ἡλικίας οἱ ἀπολεσθέντες Ὀθωμανοί, Ὀθωμανίδες καί Ἑβραῖοι...

5. —ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΣΤΟ ΝΑΥΠΛΙΟ (Βιβλ. Β΄ κεφ. ΚΣΤ΄ σελ 124)

... 20 ἐσκοτώθησαν, ἐν οἷς καί ὁ σημαιοφόρος φιλέλλην Δοράτος καί ὁ Λοχαγός Λίχιγκ ἀποκοπέντων τῶν δύο ποδῶν του, καί 40 ἐπληγώθησαν, ἐν οἷς καί ὁ Γουδερνάτης, ὁ Περσάτης καί τις Πελοποννήσιος ὁπλαρχηγός Γκελμπερῆς, ὅστις, κοπέντος τοῦ ποδός του, ἀπεκομίσθη εἰς τό φρούριον, καί παραδοθείς εἰς τινας Ἑβραίους ἀπέθανε βασανιζόμενος...

6. — ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΣΤΗ ΝΑΟΥΣΑ (Βιβλ. Β΄ κεφ. Κ,Θ΄ σελ. 174)

...Πάμπολλοι δέ Ἑβραῖοι ἔνοπλοι καί πολύδιψοι χριστιανικοῦ αἵματος παρηκολούθουν τόν Τουρκικόν στρατόν ὡς ἑκούσιοι δήμιοι. Οὗτοι ἕλκοντες ἔξω τῆς πόλεως τούς Χριστιανούς τούς ἐρροπάλιζαν κατακέφαλα καί πίπτοντας καταγῆς τούς ἔσφαζον ὡς βόας...

7. —ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΣΤΗΝ ΧΙΟ (Βιβλ. Β΄ κεφ. Λ΄ σελ. 199)

... ἐν οἷς καί τόν σεβάσμιον καί πεπαιδευμένον ἀρχιερέα Πλάτωνα καί κόψας καί ἐκδείρας τάς κεφαλάς των ἐγέμισεν ἀχύρων τάς δοράς καί τάς ἔστειλεν εἰς Κωνσταντινούπολιν πρός τόν κυριάρχην του ὡς τρόπαια, τά δέ πτώματα ἔρριψεν ὅλα διά χειρός ΕΒΡΑΙΩΝ εἰς τήν Θάλασσαν...

ΤΑ ΠΡ
ΚΟΜΝ
ΣΤΗΝ

Ἡ ξενι
γωμένα, τό 1
Ὁ πλέο
τόν «Σοσιαλι
ὁ δημοτικιστ
Ὁ Δρα
μίλους» μαρξ
λαμάτα, Πει
Παράλλ
σιόν τῆς Θε
Ἔτσι ἡ
βάνει τήν ἰδ
λαδικοῦ χώρ
Τό γεγ
καί τά στελέ
αὐτή ἀνέπτυ
ρίδα.. «Ὁ ἐπ
Ὅταν
ἀπελευθέρωσ
κυκλοφόρησ
χώρας μας
ἄλλη μιά φο
Ἄν κα
ματικά, τά
ἀποφασιστικ
με νά ὑποση
πνευματική
τόν τόν τρόπ
ματικότητα.
Στίς 17
τοποιοῦσαν
ἐπισήμου πλ
νέδριο τοῦ κ
λάδιας».
Τά περ

ΤΑ ΠΡΩΤΑ ΒΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Ἡ ξενική εἰσβολή στή χώρα μας τῆς μαρξιστικῆς λέπρας ἀρχίζει ὀργανωμένα, τό 1908. Φορεῖς της ἦταν νέοι, γόνοι ἀριστοκρατικῶν οἰκογενειῶν.

Ὁ πλέον δραστήριος ἐξ ὅλων, ὁ Πλάτων Δρακούλης ἵδρυσε στόν Βόλο, τόν «Σοσιαλιστικό ὅμιλο Βόλου». Ἀξιόλογο στέλεχος τοῦ ὁμίλου αὐτοῦ, ὑπῆρξε ὁ δημοτικιστής ἐκπαιδευτικός καί γνωστός μασῶνος Δελμοῦζος.

Ὁ Δρακούλης κατόρθωσε νά ὀργανώσει ὀλιγομελεῖς «Σοσιαλιστικούς ὁμίλους» μαρξιστικῆς τοποθετήσεως, στίς πόλεις Ἀθήνα, Σύρο, Κέρκυρα, Καλαμάτα, Πειραιά.

Παράλληλα συνέδεσε τούς ὁμίλους αὐτούς μέ τήν «Σοσιαλιστική Φεντερασιόν τῆς Θεσσαλονίκης».

Ἔτσι ἡ πλέον ἀξιόλογη μαρξιστική κίνηση τῶν Βαλκανίων, ἀναλαμβάνει τήν ἰδεολογική καθοδήγηση ὅλων τῶν μαρξιστικῶν κινήσεων τοῦ Ἑλλαδικοῦ χώρου.

Τό γεγονός αὐτό προκαλεῖ ἔντονα τό ἐνδιαφέρον μας. Διότι ὅλα τά μέλη καί τά στελέχη τῆς «Σοσιαλιστικῆς Φεντερασιόν» ἦταν Ἰουδαῖοι. Ἡ ὀργάνωση αὐτή ἀνέπτυξε μεγάλη δραστηριότητα· ἐξέδιδε στήν Θεσσαλονίκη τήν ἐφημερίδα. «Ὁ ἐπαναστατημένος νέος», καί στήν Ἀθήνα τόν «Ἐργατικό ἀγώνα».

Ὅταν ἡ χώρα μας εἰσῆλθε στούς Βαλκανικούς πολέμους, μέ σκοπό τήν ἀπελευθέρωση τῶν ἀλύτρωτων ἀδελφῶν μας, οἱ Ἰουδαῖοι τῆς «Φεντερασιόν» κυκλοφόρησαν ἕνα μανιφέστο, μέ τό ὁποῖο διαμαρτυρήθηκαν γιά τήν εἴσοδο τῆς χώρας μας στόν πόλεμο κατά τῆς Τουρκίας. Μέ τόν τρόπο αὐτό, ἀπέδειξαν γιά ἄλλη μιά φορά, τό ἀνθελληνικό τους μένος.

Ἄν καί πολιτικά οἱ μαρξιστικές ὁμάδες δέν ἔδειξαν καμμιά δράση, πνευματικά, τά μέλη τους ἐξ αἰτίας τῆς μεγαλοαστικῆς τους καταγωγῆς, ἔπαιξαν ἀποφασιστικό ρόλο στήν πνευματική καί πολιτιστική ζωή τοῦ τόπου. Μποροῦμε νά ὑποστηρίξουμε ὅτι οἱ μαρξιστές αὐτοί, κατόρθωσαν νά δηλητηριάσουν τήν πνευματική καί ἠθική συγκρότηση τῆς Ἑλληνικῆς ζωῆς. Ἑτοίμασαν κατ' αὐτόν τόν τρόπο τήν εἰσβολή τοῦ σημερινοῦ Κομμουνισμοῦ στήν Ἑλληνική πραγματικότητα.

Στίς 17 Νοεμβρίου 1918 οἱ μαρξιστικές κινήσεις τῆς χώρας μας, πραγματοποιοῦσαν στόν Πειραιά τό Α΄ τους συνέδριο. Ἐκεῖ ἀποφασίστηκε ἡ ἵδρυση ἐπισήμου πλέον Σοσιαλιστικοῦ Κόμματος. Στίς 5 Φεβρουαρίου 1920 τό Β΄ συνέδριο τοῦ κόμματος, ἀποφασίζει νά τό μετανομάσει σέ «Ἐργατικό Κόμμα Ἑλλάδας».

Τά περισσότερα καί πλέον δραστήρια μέλη καί στελέχη τοῦ νέου κόμμα-

τος, ήταν Ἰουδαῖοι. Ὁ σπουδαιότερος ἐξ ὅλων, ἦταν ὁ γνωστός σιωνιστής Ἀβραάμ Μπεναρόγια. Νά τί μᾶς πληροφορεῖ γιά τόν κύριο αὐτό ἡ «ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ» (19)5)79):



«Πέθανε στό Τέλ Ἀβίβ ὁ Ἀβραάμ Μπεναρόγια ἕνας ἀπό τούς ἱστορικούς ἡγέτες τοῦ Ἑλληνικοῦ συνδικαλιστικοῦ κινήματος καί ἱδρυτικό στέλεχος τοῦ Σοσιαλιστικοῦ Ἐργατικοῦ Κόμματος Ἑλλάδας, τοῦ κατοπινοῦ ΚΚΕ καί τῆς ΓΣΕΕ. Ὁ Μπεναρόγια γεννήθηκε τό 1886 στή Βουλγαρία καί ξεκίνησε τή δράση του στό ἑλληνικό συνδικαλιστικό κίνημα τό 1908 στή Θεσσαλονίκη».

Ἐξ ἄλλου, ἡ ἐφημερίδα ΕΘΝΟΣ (22)1)1925), μᾶς πληροφορεῖ σχετικά: «Ὁ ἀντιστράτηγος Ὀθωναῖος, τοῦ ὁποίου ἡ θετική ἀντίληψις εἶναι γνωστή, ἐβεβαίωσε ὅτι οἱ κομμουνιστές Θεσσαλονίκης ἐνισχύονται ἀπό τούς Ἰσραηλίτας. Εἰς τάς συγκεντρώσεις των, οἱ Ἰουδαῖοι εἶναι πάντοτε τά τρία τέταρτα».

Τό κομμουνιστικό κόμμα, ἀπό τά πρῶτα βήματά του στήν Ἑλληνική πραγματικότητα, ἔδειξε τόν ξενόδουλο καί προδοτικό του χαρακτήρα. Συγκεκριμένα, κατά τήν διάρκεια τοῦ Μικρασιατικοῦ ἀγώνα, τό ΚΚΕ κατόρθωσε νά ὀργανώσει μέσα στό στρατό μιά καλά λειτουργοῦσα ἐκστρατεία ἡττοπάθειας.

Τήν προπαγανδιστική αὐτή προσπάθεια, τήν κατεύθυνε ὁ δικηγόρος, ἔφεδρος ἀξιωματικός Σταυρίδης. Αὐτός διετέλεσε γραμματέας τῆς ΚΕ τοῦ ΚΚΕ ἀργότερα ὅμως ἐστράφη κατά τοῦ κομμουνισμοῦ. Στό βιβλίο του, «Τά παρασκήνια τοῦ ΚΚΕ», ἀποκάλυψε τόν προδοτικό ρόλο τοῦ κομμουνισμοῦ.

Μιά ἀπ' τίς ἐπισημότερες πιστοποιήσεις τῆς σημαντικῆς συμβολῆς τοῦ ΚΚΕ στή Μικρασιατική καταστροφή, καί τοῦ τρόπου μέ τόν ὁποῖο ἐνσυνείδητα ἐξυπηρέτησε τόν Κεμάλ, βρίσκουμε στά ἐπίσημα πρακτικά τῆς δίκης τῶν ΕΞ.

ΠΑΝΑΓΑΚΟΣ (μάρ.) Προπαντός, κύριε πρόεδρε, ἐπέδρασε ἀποφασιστικῶς διά τήν ἀποκαρδίωσιν τοῦ Στρατοῦ, ὁ κομμουνισμός... Οἱ ἐνδιαφερόμενοι ὅμως ἀπέστελλον τόν ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗΝ σκεπασμένον μέ ἄλλας ἐφημερίδας.

ΣΚΥΛΑΚΑΚΗΣ (μάρ.) Σᾶς ἐπαναλαμβάνω ἐπανειλημμένως τά ἀεροπλάνα τοῦ Κεμάλ μᾶς ἔρριψαν τόν «Ριζοσπάστην», διά νά κάμουν προπαγάνδα.

Ν. ΣΤΡΑΤΟΣ (κατηγ.) Κατά τήν ὑποχώρησιν, μεταξύ τῶν ὑποχωρουσῶν ὁμάδων ἐγένοντο ἐκδηλώσεις κομμουνιστικαί.

ΠΑΝΑΓΑΚΟΣ (μάρ.) Βεβαίως. Ἔσπαζαν τά ὅπλα καί ἐφώναζον «ΖΗΤΩ Ο ΚΕΜΑΛ».

Τό ΚΚΕ ἀποδεδειγμένα ἔστελνε προπαγανδιστικό ὑλικό στούς ὁμόφρο-

νές του τῆς
ρεσίες.
Οἱ Τοῦρ
πλάνα.
Ὅταν
πτικές συνέ
Μικρασιατικ
μα αὐτό ὁ «
«Ἄν δέν
Μεγάλη Ἑλλ
καί τήν ΕΠΙΔ
Πολλοί
σεβίκων γιά
θυσμοί, ὅσοι
λικό γιά τήν
Μέ τόν
Α. Θράκη, τ
ΜΕΓΑΛΗ Ι
στή διάδοση
Μέ τόν
Θράκη — Σ
διεθνοῦς Σιω
μηδένιση τοῦ
σόγειο.
Γιά τούς
μαχοι» Ἀγγλ
πρός τή χώρα
Τούρκους.
Παράλλ
καί οἱ κάκκι
χάνωφ, Μαρ
Ἑλλήνων κα
Χριστιανισμό
Μαρτίου 192
ση ἦταν τερ
ἄλλων ἐφοδι
σοβιετικῶν ἀ
τιωτικῶν σχε

νές του τῆς Κωνσταντινουπόλεως, οἱ ὁποῖοι τό παρέδιδαν στίς τουρκικές ὑπηρεσίες.

Οἱ Τοῦρκοι τό ὑλικό αὐτό τό ἔρριχναν στίς Ἑλληνικές μονάδες μέ ἀεροπλάνα.

Ὅταν τελικά ἔγινε ἡ Μικρασιατική καταστροφή, μέ τίς τόσο καταστρεπτικές συνέπειες γιά τόν Ἑλληνισμό, τό ΚΚΕ πανηγύρισε γιά τόν ξεριζωμό τοῦ Μικρασιατικοῦ Ἑλληνισμοῦ, ἀπό τίς πανάρχαιες ἑστίες του. Γράφει γιά τό θέμα αὐτό ὁ «ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗΣ» (12) 7) 35) :

«Ἄν δέν νικόμασταν στή Μικρασία, ἡ Τουρκία θἆταν σήμερα πεθαμένη καί μεῖς Μεγάλη Ἑλλάδα. Γι' αὐτό, ἐμεῖς ὄχι μόνο δέν λυπηθήκαμε γιά τήν ἧττα στή Μικρασία μά καί τήν ΕΠΙΔΙΩΞΑΜΕ».

Πολλοί ἦταν οἱ βασικοί λόγοι πού προκάλεσαν τόν ἐνθουσιασμό τῶν Μπολσεβίκων γιά τήν ἐθνική μας καταστροφή. Οἱ ἐξαθλιωμένοι προσφυγικοί πληθυσμοί, ὅσοι γλύτωσαν ἀπό τό μαχαίρι τοῦ Κεμάλ, ἀποτελοῦσαν κατάλληλο ὑλικό γιά τήν στρατολογία ὀπαδῶν.

Μέ τόν ξεριζωμό τοῦ Ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ ἀπό τήν Μ. Ἀσία καί τήν Α. Θράκη, τό κόμμα ὑπολόγιζε πώς θά ἔπαυε μιά γιά πάντα νά τό ἐνοχλεῖ ἡ ΜΕΓΑΛΗ ΙΔΕΑ, πού φλόγιζε ὅλο τό Ἑλληνικό ἔθνος καί ἀποτελοῦσε ἐμπόδιο στή διάδοση τοῦ μαρξισμοῦ - λενινισμοῦ.

Μέ τόν τερματισμό τῆς Ἑλληνικῆς παρουσίας στή Μ. Ἀσία, στήν Ἀνατ. Θράκη — Στενά, ἐξυπηρετεῖτο μακροπρόθεσμα: ἀφ' ἑνός μέν ἡ πολιτική τοῦ διεθνοῦς Σιωνισμοῦ γιά τήν δημιουργία τοῦ ΙΣΡΑΗΛ καί τήν σταδιακή ἐκμηδένιση τοῦ Ἑλληνισμοῦ, ἀφ' ἑτέρου δέ ἡ διείσδυση τῶν Σοβιετικῶν στή Μεσόγειο.

Γιά τούς λόγους αὐτούς οἱ ἐλεγχόμενοι ἀπό τούς Σιωνιστές Δυτικοί «σύμμαχοι» Ἀγγλία, Γαλλία, Ἰταλία, σταμάτησαν τήν χορήγηση ὑποστηρίξεως πρός τή χώρα μας καί ἄρχισαν νά ἐνισχύουν τούς χθεσινούς ἐχθρούς των, τούς Τούρκους.

Παράλληλα καί συντονισμένα μέ τίς ἀνθελληνικές ἐνέργειες τῶν Δυτικῶν καί οἱ κάκκινοι Ἰουδαῖοι μπολσεβίκοι τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως Τρότσκυ, Σουχάνωφ, Μαρτώφ, Πουριέ, Κουκόρσκι καί Λένιν, λαμβάνουν μέτρα κατά τῶν Ἑλλήνων καί ὑπέρ τῶν Τούρκων Ν. Ψαρουδάκης «Σκοτεινές δυνάμεις καί Χριστιανισμός». Συγκεκριμένα, ὑπογράφουν συμμαχία μέ τήν Τουρκία τήν 8η Μαρτίου 1921. Ἡ βοήθεια πού πρόσφερε ἡ τότε λιμοκτονοῦσα Σοβιετική Ἕνωση ἦταν τεράστια. Μεγάλες ποσότητες ὅπλων, πολεμοφοδίων τροφίμων καί ἄλλων ἐφοδίων παραδόθηκαν στούς Τούρκους. Πέρα ἀπό τά ἐφόδια, πλῆθος σοβιετικῶν ἀξιωματικῶν ἐνίσχυαν τίς διοικήσεις τῶν διαφόρων τουρκικῶν στρατιωτικῶν σχηματισμῶν.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΤΕΡΟΔΗΜΟΣ

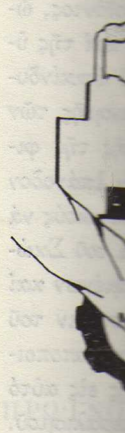
Ο ΡΟΛΟΣ ΤΟΥ ΣΥΝΔΙΚΑΤΟΥ ΕΙΣ ΤΗΝ ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΙΝ ΤΟΥ ΚΕΦΑΛΑΙΟΚΡΑΤΙΣΜΟΥ

Ὅτε ἡ ἔξαλος ἀνθρωπότης ὑπό τήν ἐπίρροια τῶν δογμάτων τῆς ἀπολύτου καί ἀχαλιναγωγήτου ἐλευθερίας κατεθρυμμάτιζε τάς ἠθικάς ἀξίας τῆς τάξεως καί πειθαρχίας καί ὑπέσχετο εἰς τάς μελλούσας γενεάς τήν δημιουργίαν παραδείσου βασιζομένου ἐπί τῆς ἰσορροπίας διά τῶν ἀντιθέσεων οὐδείς ἐπίστευσεν ὅτι θά ἤρκουν τινές δεκαετηρίδες ὅπως ἐπανέλθη γονυπετής εἰς τάς τόσον προπιλακισθείσας ἀρχάς καί δόγματα τῆς προγαλλικῆς ἐπαναστατικῆς ἐποχῆς. Οὐδείς ἀσφαλῶς δύναται νά ἀποφανθῇ μετά βεβαιότητος διά τήν όριστικήν τάξιν τῶν πραγμάτων μετά τήν κατάπαυσιν τοῦ σάλου τοῦ νεοευρωπαϊκοῦ καί ἴσως νεοπαγκοσμίου πολέμου. Ἐπί ἑνός εἴμεθα ἀπολύτως βέβαιοι, ὁ σημερινός φόρος αἵματος καί στερήσεων τόν ὁποῖον ἡ ταλαίπωρος ἀνθρωπότης τοῦ 20οῦ αἰῶνος διά δευτέραν φοράν πληρώνει, ἀποτελεῖ τόν ἐξιλασμόν, ἔναντι τῶν καταρρακωθέντων ὑπό τοῦ λιμπεραλισμοῦ ἀρχῶν τοῦ ὑπεύθυνου καί τῆς ἱεραρχίας ἔναντι τῆς ἀχαλιναγωγήτου ἐφέσεως τοῦ ἀνθρώπου πρός μίαν ὑλικήν εὐδαιμονίαν μακράν παντός ἠθικοῦ χαλινοῦ. Ἀναγκαζόμεθα νά ἐπανέλθωμεν καί πάλιν εἰς τήν οἰκονομίαν τῆς συντεχνίας ἵνα θέσωμεν πηδάλιον εἰς τήν παραγωγήν καί κατανάλωσιν καί καταστῆ δυνατή ἡ ρύθμισις τῶν σχέσεων τῆς τάξεως τῶν ἐργαζομένων ὑπό τό πρῖσμα τῆς εὐτυχίας τῆς ὁλότητος μέ τήν πεποίθησιν ὅτι τό χάος ἐκ τῆς αἰσιοδοξίας τοῦ φιλελευθερισμοῦ θά διαδεχθῆ καί πάλιν ἡ περίοδος τῆς κοινωνικῆς πειθαρχίας ἔνθα ὁ κατάλληλος ἄνθρωπος διά τήν κατάλληλον θέσιν θά ἀποτελέση τό ἄλφα καί ὠμέγα αὐτῆς, ἔνθα τούς μηχανικούς καί ἐπιπολαίους δεσμούς τῶν ἀτόμων μιᾶς κοινωνίας βασιζομένης ἐπί διαρκοῦς πάλης καί ἀντιθέσεως τῶν συμφερόντων θά ἀντικαταστήση ἡ συνεργασία, ἡ πραγμάτωσις τῆς ὁποίας δέον νά ἀποτελέση τήν συνισταμένην τῶν προσπαθειῶν πάντων. Εἰς τήν ἐπάνοδον εἰς τήν νέαν αὐτήν τάξιν τῶν πραγμάτων μεγάλως συνέτεινε τό ἐργατικόν συνδικάτον περί οὗ κατωτέρω.

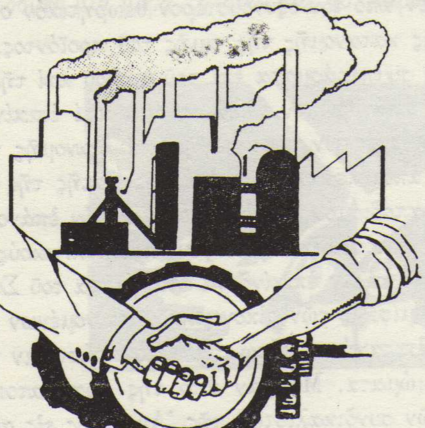
Τί ὑπονοεῖται διά τοῦ ὅρου συνδικάτον;

«Ὄργανον ἐθνικῆς καί ἠθικῆς διαπαιδαγωγήσεως τῆς ἐργατικῆς τάξεως» διακηρύττει ὁ Ἰταλικός φασισμός - «Κύτταρον τοῦ σοσιαλιστικοῦ πολιτισμοῦ τῆς αὔριον» ὁρίζει ὁ καταστατικός χάρτης τῆς Ἀμιέννης τό Εὐαγγέλιον τοῦ ἐπαναστατικοῦ συνδικαλισμοῦ.

Ἀνεξαρτήτως τῶν ὁρισμῶν τούτων τό Συνδικάτον ἐνεφανίσθη καί ἔδρασε ὡς σταθερός καί μόνιμος ὀργανισμός τῶν ἐργαζομένων διά τήν προάσπισιν τῶν συμφερόντων των ἔναντι τῆς ἀχαλιναγωγήτου ἐφέσεως πρός κέρδος τῆς κεφαλαιοκρατικῆς ἐπιχειρήσεως. Ἐκμεταλλευομένη αὐτή τήν ἀδυναμίαν τοῦ ἐργαζομένου μή διαθέτοντος τά ἀπαραίτητα μέσα πρός ἀξιοποίησιν τῆς ἐργασίας



του στηριζομένη ἐπί τῆς ἀδυσωπήτου ἀνάγκης τοῦ προλεταρίου νά πωλῆ καθημερινῶς εἰς οἱανδήποτε ἔστω τιμήν τό πολύτιμον τοῦτο ἀγαθόν, τήν ἐργασίαν, ἐκράτησε πάντοτε τάς μάζας εἰς κατάστασιν ἐξαρτήσεως ὑποβιβάσασα τόν μισθόν εἰς τά ὅρια ἐκεῖνα ἔνθα μετά τόσης παρρησίας ἐκθέτει εἰς τήν ὁμώνυμον θεωρίαν του ὁ RICARDO*. Ὑπό τάς προϋποθέσεις αὐτάς τό συμβόλαιον τῆς ἐργασίας μακράν ἦτο ὑπό τοῦ νά εἶναι ἐλεύθερον. Ἡ ἀδυναμία αὕτη τοῦ σπουδαίου τούτου παράγοντος τῆς παραγωγῆς εἰς τήν ἀπόκτησιν τῆς πρεπούσης μερίδος κατά τήν διανομήν, ὡδήγησεν τούς ἐργάτας νά συνασπισθοῦν καί οὕτω προέκυψε τό ἐργατικόν συνδικάτον μέ σκοπούς σαφῶς καθωρισμένους: Νά δυνηθῆ νά ἀντικαταστήση τό ἀτομικόν συμβόλαιον ἐργασίας δι᾽ ἑνός ὁμαδικοῦ ἐπιβάλλον οὕτω εἰς τούς κεφαλαιοκράτας παραγωγούς, τόν σεβασμόν τῶν δικαιωμάτων των ἐπί τοῦ παραγομένου προϊόντος. Δειλά τά πρῶτα των βήματα. Λυσσώδης πάλη, ἄγριος διωγμός ἐκ μέρους κράτους καί κεφαλαιοκρατῶν, σκληραί θυσίαι, ἀγῶνες καί τέλος βαθμιαία ἀναγνώρισις τῶν αἰτημάτων των. Ἐπακολουθεῖ ἡ χειμαρρώδης δρᾶσις των μέ τάσιν τήν ὑποκατάστασιν τοῦ κεφαλαιοκρατισμοῦ καί τοῦ κράτους ὑπ᾽ αὐτῶν, τῆς δημιουργίας δηλαδή κράτους καθαρῶς συνδικαλιστικοῦ, τήν θεμελίωσιν τῆς ζωῆς ἐπί νέων ἰδανικῶν καί βάσεων· εἰς τήν ἐπιδίωξιν τῶν σκοπῶν τούτων αἱ γνῶμαι των ἐδιχάζοντο. Ἄλλοι ἐθεώρουν ὡς μόνον μέσον τήν γενικήν ἀπεργίαν, ἐνῶ σημαντική μερίς, πλέον διαλλακτική, ἤλπιζε ὅτι αἱ διαρκῶς αὔξουσαι ἀπαιτήσεις τῶν ἐργατῶν καί ἡ ἐπιτυχής διεκδίκησις αὐτῶν ὑπό τῶν ἰσχυρῶν ὀργανώσεών των θά ἐμείουν μέχρι τοιούτου σημείου τά κέρδη των, ὥστε θά ἔσπευδον οἱ κεφαλαιοκράται νά παραχωρήσουν τάς ἐπιχειρήσεις των εἰς τούς συνδικαλισμένους ἐργάτας. Τά γεγονότα διέψευσαν τάς ἐλπίδας ἀμφοτέρων κατά τόν πλέον παταγώδη τρόπον, τόσον αἱ σοσιαλδημοκρατικαί κυβερνήσεις τῆς κεφαλαιοκρατικῆς Εὐρώπης ὅσον καί αὐτή αὕτη ἡ ἐπαναστατική Ρωσσία, πιστεύσασαι πρός στιγμήν εἰς τά ἀξιώματα τοῦ συνδικαλισμοῦ καί ἐφαρμόσαντες αὐτά εἰς τά προγράμματά των διεπίστωσαν πόσον ἐπικίνδυνος ἦτο ἡ ὑποκατάστασις τῶν συνδικάτων εἰς τόν ρόλον τοῦ παραγωγοῦ. Ἰδίως ἡ ἀποτυχία ἦτο ἔτι μεγαλυτέρα ἐν Ρωσσία, ὅπου ἀπεδείχθη ὅτι ἡ μετάβασις εἰς τήν ἄνευ τιμῶν οἰκονομίαν — ἡ ὁλοκλήρωσις τῶν ἐπιδιώξεων τοῦ συνδικαλισμοῦ — ἦτο πρᾶγμα ἀδύνατον. Ἠναγκάσθησαν οὕτω λοιπόν ὑποκύπτοντες εἰς τήν ἀδυσώπητον πραγματικότητα νά



ἀφαιρέσουν ἐξ αὐτοῦ τά φτερά τοῦ Ἰκάρου καί νά τό περιορίσουν εἰς τόν πραγματικόν του ρόλον, τῆς ἐκπροσωπήσεως τῶν συμφερόντων τῶν ἐργατῶν καί τῆς ἀπό κοινοῦ μετά τοῦ Κράτους καί τοῦ κεφαλαίου ρυθμίσεως τῆς παραγωγῆς. Ἡ παταγώδης μάλιστα ἀποτυχία τῆς ὁλοκληρωτικῆς συνδικαλικοποιήσεως τῆς παραγωγῆς ἐν Ρωσσία, ἀπέδειξε πόσον ἀπαραίτητος ἦτο ἡ ἐπέμβασις τῆς Κεντρικῆς ἐξουσίας εἰς τήν παραγωγήν καί πόσον δύσκολος εἶναι ἐν τῇ πράξει ἡ πραγματοποίησις ὁσοδήποτε θαυμασίων ἰδεῶν φιλοδοξουσῶν νά ἀποκαταστήσωσι καθ᾽ ὁλοκληρίαν νέαν τάξιν πραγμάτων.

Οὐδείς ὅμως δύναται νά ἀρνηθῇ τήν εὐμενῆ ἐπίδρασιν ἥν ἔσχε ἐπί τῆς βελτιώσεως τῆς ζωῆς τοῦ ἐργάτου εἰς τό αὐτό ἐπίπεδον ἐκτιμήσεως μετά τῶν λοιπόν συντελεστῶν παραγωγῆς καί τό σπουδαιότερο ἐπί τῆς προσαρμογῆς τῆς κεφαλαιοκρατικῆς οἰκονομίας ἐπί τῶν ἀνθρωπινοτέρων βάσεων τῆς διευθυνομένης οἰκονομίας. Ἡ πολεμική του ἔναντι τῶν ὑπερβασιῶν τοῦ κεφαλαιοκρατισμοῦ ὑπῆρξεν καθ᾽ ὅλα ὀρθή, οἱ δέ σθεναροί του ἀγῶνες ἀπεκάλυψαν τάς ἀτελείας τῆς φιλελευθέρας οἰκονομίας καλύτερον ἀπό τόν ὀξυνούστερον θεωρητικόν οἰκονομολόγον. Ἡ κριτική του ἔναντι τῆς κατανομῆς τῆς τιμῆς τοῦ προϊόντος, ὡδήγησε τούς θεωρητικούς εἰς ἀσφαλῆ συμπεράσματα ἐπί τοῦ μισθοῦ καί τῆς ὑφῆς τοῦ κεφαλαίου. Ἀπέδειξε πόσον ἀπάνθρωπον ἀλλά συνάμα καί ἐπικίνδυνον ἦτο ἡ ἀποκλειστική ρύθμισις τῶν σχέσεων παραγωγῆς καί διανομῆς τῶν ὑλικῶν συμφερόντων καί ἀντέδρασε ἀποτελεσματικῶς ἐπί τῆς ροπῆς τῆς φιλελευθέρας οἰκονομίας εἰς τόν ἐξανδραποδισμόν τοῦ ἐργάτου καί τήν ἐπάνοδον εἰς τήν βαρβαρότητα. Ἠνάγκασε θεωρητικούς οἰκονομολόγους καί πολιτικούς νά παύσουν πιστεύοντες ἀκραδάντως εἰς τά τόσον ἐπικίνδυνα διδάγματα τοῦ Σκώτου οἰκονομολόγου περί αὐτομάτου ρυθμίσεως τῶν οἰκονομικῶν φαινομένων καί τῆς ἰσορροπίας ἐπί τῶν ἀντιθέσεων, ἐπιταχύνον οὕτω τήν ἀποκατάστασιν τοῦ κράτους εἰς τά κυριαρχικά του δικαιώματα. Μακράν ἀπό τῆς πραγματοποιήσεως τῶν χιμαιρωδῶν φιλοδοξιῶν τῶν συνδικαλιστῶν τῆς Ἀμιέννης εἰς αὐτό ἀνήκει ἡ τιμή τῆς ἀναλήψεως τοῦ σθεναροῦ ἀγῶνος ἔναντι τοῦ λιμπεραλισμοῦ. Ὑπῆρξεν ἡ γέφυρα ἥτις ὡδήγησε ἐκ τοῦ χάους τοῦ ἀτομοκρατισμοῦ εἰς τήν πειθαρχίαν τῆς διευθυνομένης οἰκονομίας, ἡ ὁποία ὑπό τήν φωτεινήν καθοδήγησιν τοῦ Κράτους, τοῦ διαρκῶς καί ἀνωτέρους σκοπούς ἐπιδιώκοντος ὀργανισμοῦ, ὑπόσχεται νά ὁδηγήσῃ τήν ἀνθρωπότητα εἰς τήν εὐτυχίαν, βασιζομένην ἐπί τῆς τάξεως καί τῆς πειθαρχίας τῶν ἐργαζομένων, μακράν τῶν χιμαιρωδῶν καί ἀμφιβόλου ποιότητος ἰδανικῶν τῆς ἀπολύτου ἐλευθερίας εἰς τόν βωμόν τῆς ὁποίας ἐπαχθῆ ἀπέθεσε φόρον ἡ δεινοπαθήσασα γενεά μας.

ΕΙΜΑΡΜΕΝΗ ΓΕΩΡΓΑΛΑ

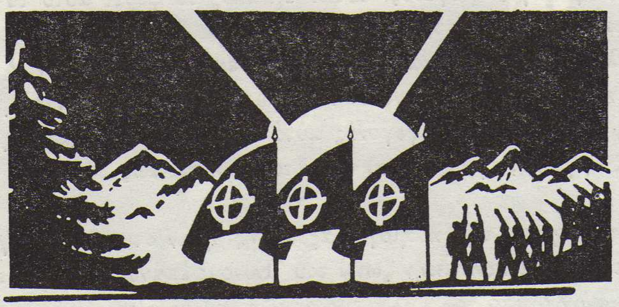
Περιοδικόν «ΝΕΑ ΠΟΛΙΤΙΚΗ» Σεπτέμβριος 1940.

** Ὁ RICARDO, ἦταν Ἑβραϊκῆς καταγωγῆς.

ΔΥΟ ΠΟΙΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΓΙΑΝΝΗ ΜΑΝΑΚΑ

ΣΤΟ ΝΕΟ ΑΡΕΙΟ

Ἄρειε νέε,
τῆς βαθειᾶς ρίζας τῆς Φυλῆς πελώριο κλωνάρι.
Μέ Γνώση ὁπλίσου καί Πίστη.
Τήν Πίστη κάνοντας θέληση Δύναμης.
Μέ τό νυστέρι τῆς σκέψης σου βαθειά κι ἀσταμάτητα ἐρεύνα
ὁτιδήποτε σάπιο μπρός στά μάτια σου βλέπεις.
Στῆς σαπίλας τό βάθος ἕναν Ἰούδα μικρό θά διακρίνης
σαρκαστικά καί αἰσχρά νά καγχάζει.
Ἄρειε νέε νά τό ξέρης.
Μόνο ἐκεῖ πού στή Δύση του γέρνει τοῦ Δαβίδ τό ἀστέρι,
θά ροδίση μιά μέρα τό δικό μας τό Χάραμα.



ΠΡΩΪΝΟ

Ἐμεῖς μόνο τά πρωινά βαδίζουμε.
Ὅταν ροδίζει ἡ Αὐγή σέ ἀργό ρυθμό τό βῆμα μας κινεῖται
κι ὅλο ἀνηφορίζει ὁδηγώντας μας ψηλά.
Ἐκεῖ πού ἡ σκιά τοῦ ἀϊτοῦ τά ξερά βράχια σημαδεύει
κι ἡ κραυγή του ἀντηχεῖ στίς χαράδρες.
Ἐκεῖ πού λαμπυρίζει τό χιόνι στό χάδι τοῦ σκληροῦ ἥλιου ὑποκύπτοντας
κι ὁ κρύος ἀγέρας σφυροκοπᾶ τά πρόσωπά μας.
Ἐκεῖ βαδίζουμε λίγοι καί μόνοι πέρα ἀπ᾿ τά εἴδωλά τους.
Ἐμεῖς μόνο τά πρωινά προχωροῦμε.
Ὁ κόσμος ὅλος εἶναι στά πόδια μας
καί μπρός μας γλυκοχαράζει ἡ μέρα.

Μέ ἰδιαίτερη χαρά σᾶς παρουσιάζουμε ἕνα σπάνιο ντοκουμέντο τῆς ἱστορίας τοῦ Ἐθνικοσοσιαλιστικοῦ Κινήματος. Εἶναι ὁ πρόλογος τοῦ Ἡμερολογίου τοῦ Δόκτορος Γκαῖμπελς.

Θεωρώντας ὅτι ἔχει ἀπόλυτη προτεραιότητα ἀπό ὁποιοδήποτε ἄλλο κείμενο ἀναφερόμενο στήν Ἐθνικοσοσιαλιστική Ἐπανάσταση πού ἄρχισε ἀπό τή Γερμανία, ἀναβάλλουμε τό ἄρθρο τοῦ Δόκτορος Λέϋ. Ὁ πρόλογος ἐπειδή εἶναι σχετικά μεγάλος, θά δημοσιευθεῖ σέ δύο συνέχειες.

Η ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Δόκτορος Γιόζεφ Πάουλ Γκαῖμπελς

ΠΡΟΛΟΓΟΣ ΣΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ

Αἱ ἱστορικαί μεταβολαί, αἱ ὁποῖαι ἤρχισαν ἀπό τῆς 30 Ἰανουαρίου 1933, ὁραταί ἀπό τότε εἰς πάντας καί εἰσδύσασαι εἰς τήν δημοσίαν ζωήν τοῦ Κράτους, ἔχουν μεγάλην σπουδαιότητα καί σημασίαν, τῶν ὁποίων ὅμως δέν ἠμπορεῖ ἀκόμη νά ὁρισθῆ τό μέγεθος. Πολύ δικαίως δέ φέρει αὐτό τό γεγονός τό ὄνομα: Γερμανική Ἐπανάστασις, διότι πρόκειται πραγματικῶς περί τῆς καταργήσεως ὅλων τῶν ἀξιῶν, καί τῆς πτώσεως ἑνός κόσμου ἰδεῶν, ὁ ὁποῖος ἦτο παραδεδεγμένος ἀπό τόν γερμανικόν λαόν ὡς δεδομένος, ἀμετάβλητος καί μή ἐπιδεχόμενος συζήτησιν! Τό γεγονός αὐτό συνετελέσθη μέ μίαν φοβεράν ταχύτητα καί ἐνέργειαν, πρᾶγμα πού δέν ἦτο γνωστόν ἕως τώρα εἰς τήν Γερμανίαν.

Τά ἀποτελέσματα τῆς κοσμογονίας αὐτῆς ἦσαν ὅτι ἔθεσαν τήν οἰκονομικήν, πολιτιστικήν καί πολιτικήν ζωήν τοῦ Ἔθνους ἐπάνω εἰς μίαν τελείως νέαν βάσιν. Ὄχι μόνον ὁ ἀπό τοῦ 1918 κυριαρχῶν καί τελείως ξένος πρός τήν γερμανικήν ὕπαρξιν πνευματικός κόσμος, ἀλλά καί τά πρόσωπα καί τά κόμματα, οἱ φορεῖς δηλαδή τοῦ κόσμου τούτου ἐξεκαθάρισαν τό πεδίον τῆς δημοσίας δράσεως καί ἄφησαν τήν θέσιν ἐλευθέραν διά νέους ἀνθρώπους καί νέας ἰδέας.

Ἡ μεγάλη ταχύτης μέ τήν ὁποίαν συνετελέσθη ἡ μεταβολή αὐτή καί ἡ εὐχέρεια μέ τήν ὁποίαν εἰσήχθη εἰς τά λαϊκά στρώματα ἤ παρελήφθη ἀπό αὐτά, φανερώνουν, ὅτι τά ἀποτελέσματα παρουσιάζονται σήμερον ὡς σταθεραί πράξεις καί κανείς δέν τολμᾶ νά ἀμφιβάλλη ὅτι καί εἰς τό ἀπώτερον μέλλον θά μείνουν ὡς βάσεις καί θεμέλια. Αὐτή ἡ κατάστασις ἔχει τάς φωτεινάς καί στερεάς ἀπόψεις της.

Εἰς τάς πρώτας ἀνήκουν ἡ σταθεροποίησις τῆς οἰκονομικῆς καί πολιτικῆς ζωῆς, ἡ ὁποία ἐπετεύχθη μετά τό πέρας τῆς μεταβολῆς παντοῦ καί μέ ἔντασιν. Ἡ λανθάνουσα κρίσις, ἥτις ἀπό ἐτῶν αἰωρεῖτο ἐπάνω ἀπό τήν Γερμανίαν καί τῆς ὁποίας αἰτία ἦτο ἡ ἀνομοιότης τῆς σχέσεως τῶν δυνάμεων, παρεκάμφθη. Ἡ Κυβέρνησις ἵσταται πάλιν εἰς τήν κορυφήν τῆς χώρας ὡς ἰσχυρόν κέντρον

θελήσεως καί ἀπό αὐτήν ἐκπέμπονται τά ρεύματα νέων ἐνεργειῶν καί νέων ἀποφάσεων διά τῶν λαϊκῶν μαζῶν, μέχρι τοῦ τελευταίου ἀνθρώπου εἰς τό τελευταῖον χωρίον. Ἡ εὐκολία ὅμως μέ τήν ὁποίαν γίνονται τά γεγονότα αὐτά παραδεκτά, παραπλανᾶ τόν ἄνθρωπον τῆς παρούσης ἐποχῆς, ὁ ὁποῖος εὑρίσκεται μέσα εἰς τά γεγονότα καί ὁ ὁποῖος συχνά δέν ἠμπορεῖ νά τά συλλάβῃ εἰς τήν ὁλότητά των καί εἰς τήν ἱστορικήν των σύνθεσιν, νά μή δύναται νά κρίνῃ ἤ νά ἀδικῇ ὁλόκληρον τήν ἐξέλιξίν των. Αὐτό ἠμπορεῖ κανείς νά τό ὀνομάσῃ ἀχαριστίαν˙ καθότι τά πράγματα τά ὁποῖα συνέβησαν εἰς τήν Γερμανίαν ἀπό τῆς 30 Ἰανουαρίου 1933 ἔχουν ἀληθῶς ἱστορικήν σημασίαν καί ἠμποροῦν νά παραβληθοῦν εἰς τήν ἱστορικήν των ἀξίαν μόνον μέ πολύ μεγάλας μεταβολάς αἱ ὁποῖαι ἐκλόνισαν κατά τόν παρελθόντα αἰῶνα τήν ὕπαρξιν τῶν Ἐθνῶν καί τήν ζωήν τῶν λαῶν τοῦ πολιτισμοῦ, θέτουσαι αὐτούς ἐπί νέας βάσεως.



Ἕνεκα τῆς ἐκπληκτικῆς ταχύτητος μέ τήν ὁποίαν συνετελέσθη ἡ γερμανική ἐπανάστασις ἔχασε συχνά τήν συνολικότητα ὁ σύγχρονος ἄνθρωπος καί δέν ἠννόει κάποτε πῶς ἐξελίσσονται γενικῶς τά ἱστορικά γεγονότα. Αὐτό, πού χθές ἦτο παράδοξον, ἔγινε σήμερον συνειθισμένον καί ὅ,τι πρό μηνῶν ἐφαίνετο ἀδύνατον καί ἀκατανόητον ἔγινε τό ἁπλούστερον πρᾶγμα, διά τό ὁποῖον δέν ἀξίζει νά ὁμιλῇ κανείς.

Ἀκριβῶς ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι ἐκινδύνευσαν νά χάσουν τήν ἀναπνοήν κάποτε ἀπό τήν ταχύτητα τῆς ἐπαναστάσεως, εἶναι πάλιν σήμερα ἐκεῖνοι γιά τούς ὁποίους ὅλα ἀργοῦν. Ἐπί τό πλεῖστον εἶναι ἐκεῖνοι πού δέν ἔλαβον ἀπό πρίν

μέρος εἰς τήν ἱστορικήν προετοιμασίαν τῆς ἐπαναστάσεώς μας. Ἕνεκα τούτου δέν δύνανται νά σχηματίσουν γνώμην, πόσον δύσκολον ἦτο, πόσας τεραστίας θυσίας ἔπρεπε νά ὑποστῶμεν διά νά φθάσωμεν ἐκεῖ, ὅπου εἴμεθα σήμερον καί εἰς πόσας κρίσεις καί ἐπιβαρύνσεις ὑπόκειται αὐτή ἡ μεταβολή τοῦ Ράϊχ, ἔστω καί ἄν εὑρίσκεται ἐν ἀσφαλείᾳ. Δέν ἔχουν λοιπόν καθόλου τό δικαίωμα νά ἐκφράσουν γνώμην, ὑπέρ τῆς μεθόδου καί τῆς ταχύτητος τῆς γερμανικῆς ἀνατροπῆς, τῆς ὁποίας τό μυστικόν δέν δύνανται νά συλλάβουν. Θά ἔκαμον καλύτερα νά γονατίσουν πρό τοῦ μεγαλείου της καί τῆς ἱστορικῆς της ἐκτάσεως καί νά εὐχαριστοῦν τόν Θεό, πού ἔγινε δυνατή αὐτή ἡ μεταβολή εἰς ἕνα λαόν τελείως ἀδυνατισμένον διά τοῦ πολέμου καί τῆς μεταπολεμικῆς ἐποχῆς, περί τοῦ ὁποίου ἐπίστευεν ὅλος ὁ κόσμος πρό τῆς ἐμφανίσεως τοῦ ἐθνικοσοσιαλισμοῦ, ὅτι τοῦ ἐσταμάτησε διά παντός ὁ σφυγμός, ἡ ζωϊκή δύναμις καί ἡ ἀναπνοή καί ὅτι ἡ ἱστορία του ἔφθασε πιά εἰς τό τέλος της.

Τόσον ἦτο δύσκολον νά σκεφθῶμεν περί τοῦ μέλλοντος τῆς Γερμανίας, ὥστε θά ἔπρεπε νά ἔχῃ κανείς μεγάλην ποσότητα αὐτοπεποιθήσεως καί ἀκλονήτου αἰσθήματος καί δυνάμεως διά νά δώσῃ στό γερμανικό λαό ὄχι μόνον, εἰς τό πνευματικόν ἐπίπεδον μιά δυνατότητα ἐπιτυχίας ἀλλά καί νά βοηθήσῃ πρακτικῶς τήν προπαρασκευήν αὐτῆς τῆς δυνατότητος. Σήμερον ἤλλαξαν τά πράγματα. Ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι τότε κατέβαζαν περισσότερο τό κεφάλι καί ἐφαίνοντο πρόθυμοι νά παρουσιάσουν τήν ράχην των εἰς τά κτυπήματα τῆς μάστιγος αὐθαδῶν ἀντιπάλων, ὑψώνουν σήμερα περισσότερο τό κεφάλι. Καί ἐάν δέν τούς ὑποδεικύει κανείς κάποτε τά περιωρισμένα ὅρια τῆς συμμετοχῆς των καί δέν τούς ἀναφέρει τήν προηγουμένη δειλίαν των, δέν θά ἀργήσουν νά παίξουν αὐτοί τούς φορεῖς τῆς γερμαικῆς ἐπαναστάσεως, ἐνῶ οἱ ἀληθινοί δημιουργοί τῆς ἐπαναστάσεως εἶναι διακριτικοί καί ταπεινοί. Ὅ,τι τότε ἦτο δύσκολον εἶναι τώρα εὔκολον καί ἁπλοῦν. Ἡ πίστις πρός τήν Γερμανίαν καί στό μέλλον της καί ἡ θέλησις πρός τήν ἐργασίαν, μέ ὅλην τήν δύναμιν τῆς καρδιᾶς καί τοῦ ἐγρηγοροῦντος πνεύματος. Ὅ,τι πρίν ἀπό ὀλίγον καιρόν ἦτο οὐτοπία, εἶναι σήμερον πραγματικότης τήν ὁποίαν παραδέχεται ὁ καθένας ἤ διά τήν ὁποίαν ἐνθουσιάζεται ἀναλόγως τοῦ χαρακτῆρος του. Θά ἠμποροῦσε κανείς, ἄν ἤθελε νά σκεφθῇ ὅτι ὁ ἐθνικοσοσιαλισμός δέν εἶχε ποτέ ἐχθρούς εἰς τήν Γερμανίαν. Ἡ ἀναγνώρισίς του τώρα εἶναι ζήτημα καλῆς συμπεριφορᾶς. Αἱ μορφαί τῆς ἐξωτερικεύσεώς του καί τά σύμβολά του ἔγιναν τῆς μόδας καί πρό τῆς φωτοβόλου προσόψεως τῆς παρουσίας του ἐξαφανίζεται κάποτε δυστυχῶς, ἡ μέ πύρινα καί δυνατά χρώματα, ζωγραφισθεῖσα εἰκών τῆς ἀνάγκης καί τῆς σκληρᾶς ἀνδρικῆς θυσίας τῆς ἀνόδου μας. Μιά μεγάλη ζημία ἠμπορεῖ νά προκύψῃ καί διά τό πνεῦμα μας καί διά τήν δύναμιν τοῦ κινήματός μας, ὅταν δέν φροντίσουν ἐκεῖνοι πού φέρουν τήν εὐθύνην διά τό μέλλον τῆς Γερμανίας, νά θέσουν σημεῖα καί νά χαράξουν ὅρια.

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

Ο ΓΚΡΕΜΙΣΤΗΣ

Ἀκοῦστε. Ἐγώ εἶμαι ὁ γκρεμιστής, γιατ' εἶμ' ἐγώ κι ὁ χτίστης
ὁ διαλεχτός τῆς ἄρνησης κι ὁ ἀκριβογιός τῆς πίστης.
Καί θέλει καί τό γκρέμισμα νοῦ καί καρδιά καί χέρι.
Στοῦ μίσους τά μεσάνυκτα τρέμει ἑνός πόθου ἀστέρι.
Κι ἄν εἶμαι τῆς νυχτιᾶς βλαστός, τοῦ χαλασμοῦ πατέρας,
πάντα κοιτάζω πρός τό φῶς τό ἀπόμακρο τῆς μέρας.
Ἐγώ ὁ σεισμός ὁ ἀλύπητος, ἐγώ κι ὁ ἀνοιχτομάτης·
τοῦ μακρεμένου ἀγαντευτής, κι ὁ κλέφτης κι ὁ ἀπελάτης·
καί μέ τό καρυοφύλι μου καί μέ τό ἀπελατίκι
τήν πολιτεία τήν κάνω ἐρμιά, γῆ χέρσα τό χωράφι.
Κάλλιο φυτρῶστε, ἀγριαγκαθιές, καί κάλλιο οὐρλιάστε λύκοι,
κάλλιο φουσκῶστε, ποταμοί, καί κάλλιο ἀνοῖχτε, τάφοι,
καί, δυναμίτη, βρόντηξε καί σιγοστάλαξε, αἷμα,
παρά σέ πύργους ἄρχοντας καί σέ ναούς τό ψέμα.

Τῶν πρωτογέννητων καιρῶν ἡ πλάση μέ τ' ἀγρίμια
ξανάρχεται. Καλῶς νά 'ρθεῖ. Γκρεμίζω τήν ἀσκήμια.
Εἶμ' ἕνα ἀνήμπορο παιδί πού σκλαβωμένο τὄχει
τό δείλιασμα, κι ὅλο ρωτᾶ καί μήτε ν α ί μήτε ὄ χ ι
δέν τοῦ ἀποκρίνεται κανείς καί πάει κι ὅλο προσμένει
τόν λόγο πού δέν ἔρχεται, καί μιά ντροπή τό δένει.
Μά τό τσεκούρι μοναχά στό χέρι σάν κρατήσω,
καί τό τσεκούρι μου ψυχή μ' ἕνα θυμό περίσσο.
Τάχα ποιός μάγος, ποιό στοιχειό τοῦ δούλεψε τ' ἀτσάλι
καί νοιώθω φλόγα τήν καρδιά καί βράχο τό κεφάλι,
καί θέλω νά τραβήξω ἐμπρός καί πλατωσιές ν' ἀνοίξω,
καί μ' ἕνα Ν α ί νά τιναχτῶ, μ' ἕνα Ὄ χ ι νά βροντήξω;
Καβάλα στό νοητάκι μου, δέν τρέμω σας, ὅποιοι εἶστε·
γρικάω, βγαίνει ἀπό μέσα του μιά προσταγή: Γ κ ρ ε μ ί σ τ ε!

ΚΩΣΤΗΣ ΠΑΛΑΜΑΣ

῞Ελληνα Πατριώτη,

᾿Εσύ πού κρατιέσαι ξύπνιος μπροστά στή καταστροφική ἐξάπλωση τῆς νάρκωσης·

᾿Εσύ πού κρατᾶς ἔξω τό κεφάλι ἀπό τό βοῦρκο καί θές νά ξυπνήσης τούς ναρκωμένους καί τό βοῦρκο νά τόν ἐξαφανίσης· στήριξε ἠθικά καί ὑλικά τόν ἀγῶνα τοῦ ᾿Εθνικιστικοῦ ὀχυροῦ πού λέγεται ᾿Ελεύθερη Σκέψις, γιατί εἶναι καί δικός σου ᾿Αγώνας.

ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΣΚΕΨΙΣ

Μαχητική Πνευματική Πρωτοπορεία στόν ᾿Αγώνα τῆς ᾿Εθνικῆς καί Φυλετικῆς ᾿Απελευθέρωσης.

Στήν ᾿Αθήνα: ῾Ιπποκράτους 112 τηλ. 3614736 — 3630697

Στήν Θεσσαλονίκη: Φιλικῆς ῾Εταιρείας 25

Προτείνουμε σάν βασικά ἐφόδια στόν ᾿Αγώνα τῆς Πνευματικῆς ᾿Αναγέννησης:

ΤΑ ΒΙΒΛΙΑ:

᾿Εθνοκρατία — Τί εἶναι, τί πιστεύει
῾Ελληνική Πρόκλησις
῾Η ῎Εννοια τῆς ᾿Επαναστάσεως
῾Ελληνισμός — Σιωνισμός
(τοῦ ᾿Ανδρέα Δενδρινοῦ)
Κληρονομικότης καί Περιβάλλον
(τοῦ Κώστα Χατζησταύρου)
Στά ῎Ιχνη τῶν ᾿Αρίων (τοῦ ᾿Αντρέ Λεφέβρ)
Φιλοσοφία τῆς ζωῆς (τοῦ ᾿Ιωάννου Συκουτρῆ)
῾Η Γενεαλογία τῆς ᾿Ηθικῆς τοῦ Νίτσε
(τοῦ ᾿Αλαίν ντέ Μπενουά)

ΤΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ:

ΤΟ ΚΙΝΗΜΑ
ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗ ΚΑΛΕΝΤΖΗ
ΠΟΛΙΤΙΚΟΥ ΚΡΑΤΟΥΜΕΝΟΥ
ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ '80 — ΚΑΤΕΡΓΟ...!
῞Ενα βιβλίο κραυγή διαμαρτυρίας
῞Ενα βιβλίο πρόκληση στούς κατεστημένους θεσμούς

ΔΙΑΔΩΣΤΕ ΠΑΝΤΟΥ ΤΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΜΑΣ